

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sancti Bonaventurae Episcopi Cardinalis Albanensis,
Seraph. Doctoris Ecclesiae, Speculum Disciplinae, Et
Profectus Religiosorum: Libelli ad pietatem vtilissimi**

**Bernardus <de Bessa>
Bonaventura <Heiliger>**

Antverpiæ, 1591

De paupertate. Cap. XLII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53148](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53148)

me, abneget semetipsum, & tollat crucē suam,
& sequatur me. Semetipsum abnegat, qui sui
iuris esse recusat, & totum se alterius arbitrio
subiicit propter Christum: sicut Christus non
venit facere voluntatem suam, sed Patris sui,

De paupertate.

CAP. XLII.

CONTIMPTVS diuitiarum opponitur
Cauaritz rerum temporalium. Hic quan-
doque & paupertas spiritus appellatur. Qui
dam autem sunt pauperes rebus & non spiri-
tu; sicut qui libenter essent diuites, sed nō pos-
sunt, vt pauperes mundi. Quidam sunt pau-
peres spiritu & non rebus; veluti qui diuitias
non pro ipsarum amore possidēt, sed pro amo-
re Dei, vt cultum Dei per eas amplificent &
defendant pauperes, vel pro amore Christi, vt
proximis inde tubueniant: sicut Abraham, Da-
uid, Iob, Loth, & Iosias, & consimiles. vel pro
obediētia principatus vel dignitates suscipiūt;
vt beatus Gregorius Papa, & alij sancti Epi-
scopi qui pauperes esse elegerant; sed iussu di-
uino alter factum est, vt principes terræ con-
stituerentur, & dispensatores rerum Ecclesia-
sticarum præ alijs: sed in se paupertatis propo-
situm nō abiicientes, tanto laudabiliores pau-
pertatis sectatores, quanto etiam in diuitijs ab
eius amore non sunt separati. Quidam verò
sunt pauperes spiritu & rebus; qui nec habent
diuitias nec habere volunt, etsi possent cōmo-
dè sine peccato. Hi tanto feliciores sunt, quan-
to à laqueo cupiditatis elongati. Horum
sunt duo genera. Primi, qui non habentes di-
uitias, fecerunt de necessitate virtutem, nō-
lentes etiam eas habere si possent. Secundi,
qui potuerunt habere diuitias, vel habuerunt,

100. de 38

pauperum
varia gen
nera.

1000. Dica
con in vita
Gregorii,
l. 1. c. 39.
Vide Prosp.
de vita cono
temp. 6. p.

304 S. BONAVENTURAE
& abiecerunt eas, & recusant habere propter
Deum.

De duplici contemptu diuitiarum.

CAP. XLIII.

Contemptus autem diuitiarū duplex est, cum aut liberaliter effunditur in pauperes per opera misericordiae, & ad cultum Dei largiter expenduntur: sicut sancti reges & alij diuites fecerunt, turbas pauperum hominum alentes, & monasteria & Ecclesias edificantes. Aut cum penitus despiciuntur diuitiae; sicut sancti fecerunt, in mediocritate & inopia rerum viuentes: vt sanctus Pater Franciscus, & sanctus Dominicus, & alij Christi sectatores, Euangelicae perfectionis aemulatores. Iuxta illud: Si vis perfectus esse, vade & vende omnia quae habes, & da pauperibus.

De quatuor causis quare contemptus diuitiarum consulitur.

CAP. XLIIII.

QUATUOR autem de causis consulitur diuitiarum contemptus. Prima, quia earum amor retrahit ab amore Dei & patriae caelestis, iuxta ipsius veritatis testimonium: Nemo potest Deo seruire & mammonae, id est, diuitiis. Sicut enim de profundo terrae tolluntur, ita suo pondere ad infima terrae suos detrahunt amatores, hoc est, in profundum inferni. Vnde ait Apostolus ad Timot. Qui volunt diuites fieri, incidunt in tentationes & laqueos diaboli, qui mergunt homines in interitum. Secunda causa est, quia retardant hominem a profectu virtutum. Sicut enim oneratus non potest velociter currere: sic mundanis curis pressus

Diuitiae
abstractae
Dei amore

Mat. 6, 24

1. Tim. 6, 9

Diuitiae
perfectio-
nem pra-
pediunt.